

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2.10.2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladany Woratschové a soudců Mgr. Blanky Bedřichové a JUDr. Veroniky Čeplové ve věci obžalované právnické osoby PTV, spol. s r.o., IČ: 002 22 640, se sídlem Hostivice, Československé armády 23, Praha – Západ, PSČ 253 01, její odvolání a odvolání státního zástupce Obvodního státního zástupce pro Prahu 6, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28.5.2019, sp. zn. 58 T 95/2018, a rozhodl takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaná

právnická osoba PTV, spol. s r.o.,

IČ 002 22 640, se sídlem Hostivice, Československé armády 23, okres Praha-západ, PSČ 253 01,

je vinna, že:

v období ode dne 02.02.2017 do 21.03.2017, v Hostivicích, Čsl. armády 23, v sídle obžalované právnické osoby, případně i na jiných místech, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek ev. č. VZ 645406: „Multifunkční proudnice k agregátu SANIJET C.921“, ev. č. VZ 645410: „Přenosný ruční postřikovač“ a ev. č. VZ 645409: „Prostředek pro dekontaminaci citlivých povrchů VTM“, zadávaných Ministerstvem obrany ČR, Sekcí vyzbrojování a akvizic, náměstí Svobody 471/4, Praha 6 - Dejvice, v otevřeném řízení dle § 27 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy účinném znění, Ing. Jiří. M., nar. xxx, jakožto jediný jednatel obžalované právnické osoby, která podala řádně a včas nabídku do těchto veřejných zakázek, opakovaně kontaktoval Tomáše Z., nar. xxx

, xxx , který byl dalším uchazečem v uvedených veřejných zakázkách, s žádostmi o odstoupení z účasti v uvedených zadávacích řízeních, s tím, že mu konkrétně dne 02.02.2017 v sídle obžalované právnické osoby za požadované odstoupení nabídl navýšení stávající odměny vyplácené mu za provádění revizí zařízení SANIJET, v období následujících 5 let, a dne 07.02.2017 v sídle obviněné právnické osoby, mu za dobrovolné odstoupení nabídl budoucí spolupráci podloženou blíže neurčenou formou smluvního vztahu, v němž měl Tomáš Z. figurovat jako zástupce obžalované právnické osoby v projektech týkajících se Armády České republiky, za kterou mu byla přislíbena odměna formou provizí ze zisku z těchto zakázek,

přičemž takto Ing. M. činil s úmyslem dosáhnout výběru nabídek obžalované právnické osoby ve shora uvedených zadávacích řízeních jako nejvhodnějších, a opatřit tak obžalované právnické osobě prospěch ve výši nejméně 4.727.459,-Kč

tedy:

dopustila se pletich v souvislosti se zadáním veřejné zakázky tím, že jinému nabídla majetkový prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení, a spáchala tento čin v úmyslu opatřit sobě značný prospěch

čímž spáchala:

zločin pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 257 odst. 2 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k peněžitému trestu zahrnujícímu 500 (pět set) denních sazeb po 10.000 Kč (deseti tisících korun českých), tedy celkem ve výši 5.000.000 Kč (pět miliony korun českých).

Podle § 21 odst. 1, 3 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim se obžalované právnické osobě dále ukládá trest zákazu činnosti účastnit se zadávacích řízení ve veřejných zakázkách a uzavírat smlouvy ve veřejných zakázkách na 3 (tři) roky.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalované právnické osoby PTV, s.r.o., IČ 00222640 zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28.5.2019, sp. zn. 58 T 95/2018, byla obžalovaná právnická osoba PTV, spol. s r.o., IČ 002 22 640, se sídlem Hostivice, Československé armády 23, okres Praha-západ, PSČ 253 01, shledána vinou ze spáchání zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. b),

odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit tak, že v období ode dne 02.02.2017 do 21.03.2017, v Hostivících, Čsl. armády 23, v sídle obžalované právnické osoby, případně i na jiných místech, v souvislosti se zadáním veřejných zakázek ev. č. VZ 645406: „Multifunkční proudnice k agregátu SANIJET C.921“, ev. č. VZ 645410: „Přenosný ruční postřikovač“ a ev. č. VZ 645409: „Prostředek pro dekontaminaci citlivých povrchů VTM“, zadávaných Ministerstvem obrany ČR, Sekcí vyzbrojování a akvizic, náměstí Svobody 471/4, Praha 6 - Dejvice, v otevřeném řízení dle § 27 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy účinném znění, Ing. Jirí. M., nar. xxx , jakožto jediný jednatel obžalované právnické osoby, která podala řádně a včas nabídku do těchto veřejných zakázek, opakovaně kontaktoval Tomáše Z. , nar. xxx , IČ xxx , který byl dalším uchazečem v uvedených veřejných zakázkách, s žádostmi o odstoupení z účasti v uvedených zadávacích řízeních, s tím, že mu konkrétně dne 02.02.2017 v sídle obžalované právnické osoby za požadované odstoupení nabídl navýšení stávající odměny vyplácené mu za provádění revizí zařízení SANIJET, v období následujících 5 let, a dne 07.02.2017 v sídle obviněné právnické osoby, mu za dobrovolné odstoupení nabídl budoucí spolupráci podloženou blíže neurčenou formou smluvního vztahu, v němž měl Tomáš Z. figurovat jako zástupce obžalované právnické osoby v projektech týkajících se Armády České republiky, za kterou mu byla přislíbena odměna formou provizí ze zisku z těchto zakázek, přičemž takto Ing. M. činil s úmyslem dosáhnout výběru nabídek obžalované právnické osoby ve shora uvedených zadávacích řízeních jako nejhodnějších, a opatřit tak obžalované právnické osobě prospěch ve výši nejméně 3.729.438,- Kč.

2. Obžalovaná právnická osoba byla předmětným rozsudkem odsouzena podle § 257 odst. 2 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, k peněžitému trestu zahrnujícímu 400 (čtyři sta) denních sazeb po 10.000 Kč (deseti tisících korun českých), tedy celkem ve výši 4.000.000 Kč (čtyři miliony korun českých).
3. Podle § 21 odst. 1, 3 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim byl obžalované právnické osobě dále uložen trest zákazu plnění veřejných zakázek a účasti ve veřejné soutěži na 3 (tři) roky.
4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jednak obžalovaná právnická osoba, a v její neprospěch též státní zástupce.
5. Obžalovaná právnická osoba ve svém odvolání uvedla, že odmítá, že by dopustila jednání ve smyslu napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně. Obžalovaná vyjadřuje své přesvědčení, že se nemohla dopustit pletich v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky vůči třetí osobě, když tato třetí osoba od počátku veškeré nezbytné předpoklady a podmínky pro účast v zadávacím řízení nespĺňovala, a to tím spíše, pokud se jednalo o zadávací řízení, které bylo vinou zadavatele nezákonné. Ohledně veřejné zakázky „prostředek pro dekontaminaci citlivých povrchů VTM“ obžalovaná uvedla, že nabídka svědka T.Z. obsahovala dokument ve španělském jazyce bez překladu do jazyka českého, což bylo v rozporu s požadavkem na formální úpravu, strukturu a obsah nabídky. Na základě této skutečnosti obžalovaná podala písemné námitky proti rozhodnutí příslušné komise a následně došlo k vyřazení nabídky T.Z. z další účasti v zadávacím řízení rozhodnutím zadavatele ze dne 7.6.2017. Následně bylo navíc předmětné zadávací řízení na základě rozhodnutí Ministra obrany ze dne 30.6.2017 zrušeno z důvodu nepřipustných kontaktů členů hodnotící komise s T.Z. m. Ohledně veřejné zakázky „multifunkční proudnice k agregátu Sanijet C. 921“ uvádí, že nabídka uchazeče T.Z. nespĺňovala požadavky obsažené v zadávací dokumentaci, jelikož v nabídce tohoto uchazeče byl

předložen jiný typ přístroje, než byl požadován v zadávací dokumentaci. Předmětná nabídka tak následně byla vyloučena ze zadávacího řízení a poté bylo i celé zadávací řízení zrušeno. Ohledně veřejné zakázky „přenosný ruční postřikovač“ obžalovaná uvedla, že tato byla rovněž zrušena pro porušení zásad ve smyslu § 6 zákona o veřejných zakázkách. V rámci odvolání se odvolatel rovněž vyjádřil k nahrávkám pořízeným svědkem T.Z. m ze dne 13.12.2016 a 2.2.2017 s tím, že je považuje za nezákonné a tedy v podmínkách projednávané věci naprosto nepřipustné, neboť byly pořízeny bez souhlasu nahrávané osoby a nebyly dodrženy ani další zákonné podmínky pro učinění závěru o jejich přípustnosti. Nahrávka ze dne 13.12.2016 byla dle názoru obžalované pořízena zcela účelově. Nahrávka ze dne 2.2.2017 je dle názoru obžalované absolutně neúčinným důkazem, když jde o záznam obstaraný způsobem ve snaze obejít ustanovení trestního řádu, neboť svědek T.Z. byl orgánem činným v trestním řízení vybízen k tomu, aby jednání s jednatelem obžalované nahrával. Dle názoru obžalované lze uzavřít, že návrhy prezentované tehdejším jednatelem obžalované směřovaly k účelu prohlubování vzájemné obchodní spolupráce se svědkem T.Z. m, kdy navíc nelze přehlédnout tu skutečnost, že svědek T.Z. v době, kdy probíhaly veřejné zakázky, zahájil ve vztahu k obžalované právnícké osobě konkurenční činnost a jeho cílem bylo vyřadit obžalovanou z trhu. Obžalovaná rovněž sporuje závěry soudu prvního stupně ohledně výše prospěchu, když tato částka ve výši 3.729.437,50 Kč nereflexuje skutečnost ohledně zrušení jedné ze zakázek a vyloučení účastníka T.Z. z další ze zakázek a ani nezohledňuje náklady obžalované na propagaci a uvedení nabízených produktů na trhu. Ohledně uloženého trestu zákazu plnění veřejných zakázek a účasti ve veřejné soutěži na tři roky obžalovaná uvedla, že takový trest je pro ni v podstatě likvidační, a to vzhledem ke skutečnosti, že veřejné zakázky na dodávky zařízení na řezání vodním paprskem jsou dominantní činností obžalované. V tomto směru tak považuje uložený trest za nepřiměřeně přísný. Obžalovaná odvolacímu soudu navrhuje, aby napadený rozsudek zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že jí zproští obžaloby. V rámci doplnění odvolání obžalovaná připojila Expertní posudek výhledu ekonomického dopadu v souvislosti s účastí na výběrových řízeních zpracovaný pro společnost PTV spol. s r.o. Ing. Evou N., dále připojila prohlášení Ing. Jiřího K. o schůzkách s T.Z. m. V rámci doplnění odvolání bylo uvedeno, že obžalovaná působí na trhu přes 30 let, přes 20 let je účastníkem výběrových řízení a dodává různým veřejným dodavatelům, nikdy v minulosti nebyla potrestána v souvislosti s veřejnými zakázkami. Dle obžalované tak existují pochybnosti o tom, že soud prvního stupně skutečně provedl všechny pro rozhodnutí nezbytné důkazy, na základě kterých učinil napadené rozhodnutí.

6. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalované právnícké osoby, kdy uvedl, že nesouhlasí se změnou popisu skutku ve výroku o vině spočívající v ponížení výše prospěchu, kterou pro sebe obžalovaná zamýšlela získat, a v souvislosti s tímto považuje uložený trest za nepřiměřeně mírný. Ve shodě s napadeným rozsudkem státní zástupce respektuje ustálenou rozhodovací praxi vztahující se ke stanovení výše prospěchu, kterou pachatel získal nebo zamýšlel získat, přičemž se nejedná o prosté stanovení výše výnosů, ale je třeba odečíst náklady, které pachatel vynaložil k dosažení této částky. Jde o výpočet tzv. čistého prospěchu. Státní zástupce rozporuje správnost výpočtu soudu prvního stupně, když náklady, které soud prvního stupně odečetl, bezprostředně nesouvisí s účastí v předmětných veřejných zakázkách a tak je nebylo možné prostě odečíst od výnosů. Jedná se o tyto náklady: polovina čistého příjmu Ing. K. za období přecházejících pěti let ve výši 600.000,-Kč, náklady na propagační materiály výrobků Sanijet Gun za roky 2012-2016 ve výši 146.043,-Kč a polovina nákladů na účast obžalované právnícké osoby na veletrzích za posledních pět let ve výši 1.250.000,-Kč. Z těchto nákladů soud prvního stupně započítal toliko polovinu z nich ve výši 998.021,50 Kč, když druhou polovinu měl

nést dodavatel výrobků, italská společnost Cristanini. Státní zástupce tento výpočet považuje za nesprávný, protože osobní náklady zaměstnanců nejsou ve výši pouze čistých mezd, ale je k nim třeba připočítat i daň z příjmů a pojistné na sociální a zdravotní pojištění, kdy navíc odhad polovinu času stráveného vyřizováním obchodních záležitostí s Armádou ČR je pouze odhadem právě Ing. K. bez jakéhokoli ověření. Rovněž náklady na účast na veletrzích jsou pouze odhadem svědků Ing. M. a Ing. K.. Státní zástupce v rámci svého odvolání rovněž doplnil, že očekávanou daň z příjmů v sazbě 19 % by bylo třeba odečíst až od konečného soudem vypočteného rozdílu mezi tržbou a všemi přiznanými náklady a daň by tak činila 919.286,-Kč. Státní zástupce dále brojí proti argumentu soudu prvního stupně ohledně odečtení nákladů na účast na veletrzích a konferencích a propagaci výrobků, když toto jsou náklady vynakládané obecně za účelem vyhledávání obchodních příležitostí a ne pouze pro účast na veřejných zakázkách. Dle názoru státního zástupce nebylo v řízení před soudem prvního stupně provedeno ničeho, co by změnilo skutková zjištění ohledně výše prospěchu, o který usilovala obžalovaná právnická osoba. Dle státního zástupce tak měl soud prvního stupně vycházet z nákladů zjištěných v přípravném řízení a trvá tak na čistém prospěchu, o který obžalovaná právnická osoba usilovala, ve výši 4.727.459,-Kč. S ohledem na navýšení čistého prospěchu státní zástupce označuje uložený trest za nepřiměřeně mírný. Státní zástupce odvolacímu soudu navrhuje, aby byl obžalované právnické osobě ukládán peněžitý trest odpovídající výši zamýšleného čistého prospěchu, a pokud by odvolací soud shledal peněžitý trest za dostatečný, tak je dle státního zástupce na místě zpřísnění doby trvání trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži, a to alespoň na dobu trvání 4, spíše 5 let.

7. Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které vydání napadeného výroku předcházelo, přihlížeje přitom k vadám, které odvoláním vytýkány byly a k vadám, které vytýkány nebyly, přihlížel pouze potud, pokud by měly vliv na správnost výroku, který napaden byl.
8. V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly odvolacím soudem shledány procesní vady, které by měly za následek jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, přičemž rovněž právo obžalované na obhajobu bylo plně zachováno.
9. Při přezkumu vztahujícího se spisového materiálu dospěl odvolací soud k závěru, že námitky obžalované směřující do výroku o vině nejsou důvodné, nicméně námitky druhého odvolatele, státního zástupce vztahující se ke skutkovým zjištěním považuje odvolací soud za opodstatněné, když ačkoliv o vině obžalované nemá odvolací soud sebemenších pochybností, ohledně výše prospěchu, ke kterému směřovalo dle rozsudku soudu prvního stupně jednání obžalované, má pochybnosti. V projednávaném případě je tak dán důvod podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu, tj. je dán důvod zrušení rozsudku odvolacím soudem pro nejasnost a neúplnost skutkových zjištění a z toho důvodu, že se soud prvního stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.
10. Odvolací námitky obžalované právnické osoby směřovaly do způsobu hodnocení důkazů soudem prvního stupně, přičemž v této souvislosti musí odvolací soud poukázat na skutečnost, že proces hodnocení důkazů je doménou nalézacího soudu, do tohoto procesu může odvolací soud vstupovat toliko ojedíněle, a to v případech, kdy ve věci provedené důkazy soudem I. stupně nejsou hodnoceny v souladu s trestním řádem, zejména se zásadou volného hodnocení důkazů vyjádřenou v § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy

jednotlivě i ve všech vzájemných souvislostech. Pokud je v hodnocení důkazů uplatňována libovůle, důkazy jsou překrucovány či vyzdvihovány důkazy svědčící ve prospěch obžalované na úkor důkazů svědčících v její neprospěch a naopak. To se v tomto případě nestalo, odvolací soud proto nemá žádného důvodu v tomto případě nějakým způsobem do hodnocení důkazů zasahovat. Odvolací soud v rámci veřejného zasedání zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování znaleckým posudkem č. 402/4702/2019 zhotovitele Equity Solutions Appraisals na stanovení výše prospěchu, když má za to, že soud prvního stupně provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro správné rozhodnutí ve věci. Výrok o vině neskýtá dle názoru odvolacího soudu žádný prostor pro pochybnosti o jeho správnosti. Tvrzená nezákonnost záznamů ze schůzek statutárního orgánu obžalované a T.Z. nemá dle názoru odvolacího soudu své opodstatnění, když svědek T.Z. pořídil vlastními silami nahrávky pouze ze dní 13.12.2016 a 2.2.2017, kdy po podání trestního oznámení až dne 7.2.2017 byl další rozhovor zaznamenán již orgány činnými v trestním řízení na základě povolení příslušného soudce. Co se týče odůvodnění skutkových závěrů vztahujících se k usvědčujícím důkazům, odkazuje odvolací soud na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozsudku soudu prvního stupně, když z něj i ze vztahujícího se spisového materiálu je evidentní a bylo prokázáno, že zaznamenané schůzky byly iniciovány právě obžalovanou.

11. Po zvážení všech důkazů v jejich jednotlivosti i souhrnu dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně provedl všechny pro rozhodnutí nezbytné a v úvahu přicházející důkazy. Dle názoru odvolacího soudu tak soud prvního stupně správně a dostatečně zjistil skutkový stav věci. Nicméně se ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci, když na základě prosté pouhé úvahy podložené výpovědí svědka Ing. K. dospěl k podstatnému ponížení částky prospěchu, ke kterému mělo žalované jednání obžalované právnické osoby směřovat. Odvolací soud se neztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně o tom, že je třeba od celkové výše chtěného a sledovaného prospěchu odečíst náklady na propagaci obžalované právnické osoby, když propagaci a pořádání veletrhů subjekty dělají pro celkovou reklamu svého portfolia a ne pouze za účelem jejich účasti s konkrétním předmětem v konkrétní veřejné zakázce pro konkrétní veřejnoprávní orgán. Po přezkoumání vztahujícího se spisového materiálu a napadeného rozsudku dospěl odvolací soud k závěru, že argumentace státního zástupce rozporující výši prospěchu, ke kterému jednání obžalované právnické osoby dle názoru soudu prvního stupně směřovalo, tedy že soud prvního stupně měl vycházet z nákladů zjištěných v přípravném řízení a tedy měl dospět k čistému prospěchu, o který obžalovaná právnická osoba usilovala, tedy k částce ve výši 4.727.459,-Kč, je správná. Výše prospěchu, ke kterému obžalovaná právnická osoba svým jednáním směřovala, je třeba vypočítat tak, že od nákladů (tj. pořizovací ceny výrobků ve výši 13.549.031,-Kč, která je blíže popsána a rozpočítána ve svazku č. 5 spisu) je třeba odečíst výnosy (tj. nabídkové ceny výrobků v celkové výši 19.410.400,-Kč, které jsou blíže popsány a rozpočítány ve svazku č. 6 u veřejné zakázky č. 645509, ve svazku č. 7 u veřejné zakázky č. 645406 a ve svazku č. 8 u veřejné zakázky č. 645140). Po odečtení nákladů od výnosů je třeba od obchodní marže společnosti odečíst náklady společnosti spojené s celým obchodem, což jsou v daném případě náklady na dopravu (vypočítané na čl. 1434 a čl. 1441) v celkové výši 25.000,-Kč, a daň z příjmů ve výši 19 % tedy v celkové výši 1.108.910,-Kč. Výše prospěchu tak je 4.727.459,-Kč. V tomto směru tak odvolací soud poté, co provedl dokazování příslušnými listinnými důkazy, napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a znovu rozhodl tak, že zvýšil výši prospěchu, k jejímuž získání směřovalo jednání obžalované právnické osoby, a to v souladu

s předmětnou obžalobou, když pro její výpočet je dostatečně podrobný podklad ve vztahujícím se spisovém materiálu, a to na částku 4.727.459,-Kč.

12. Odvolací soud rovněž nemá sebemenší pochybnosti o tom, že byly v projednávaném případě naplněny všechny znaky skutkové podstaty žalovaného zločinu pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Odvolací soud tak za zcela správnou považuje i právní kvalifikaci jednání obžalované. Argumentaci obsaženou v odvolání obžalované ohledně nemožnosti dokonání jednání naplňující znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu pletich při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži dle § 257 tr. zákoníku odvolací soud rovněž považuje za lichou, když jednání ve smyslu § 257 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jinému poskytne, nabídne nebo slíbí majetkový nebo jiný prospěch za to, že se zdrží účasti v zadávacím řízení nebo ve veřejné soutěži a toto učiní v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch. V tomto ohledu nehraje roli ta skutečnost, že by taková učiněná nabídka směřovala z objektivních či subjektivních důvodů k osobě, která by nemohla jakkoli uspět ve veřejné zakázce.
13. Odvolací soud dále přezkoumal napadený výrok o uložených trestech, přičemž se zabýval námitkami obsaženými jak v odvolání státního zástupce, tak v odvolání obžalované a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je v tomto směru důvodné, odvolání obžalované však nikoliv. Odvolací soud považuje za vhodné na tomto místě zdůraznit, že považuje jednání obžalované právnické osoby za společensky velmi škodlivé a rozhodně se neztotožňuje s argumentací obžalované, že trest uložený soudem prvního stupně je nepřiměřeně přísný. Odvolací soud se však rovněž ztotožňuje s argumentem státního zástupce, že v případech, jako je nyní posuzovaný, je na místě ukládat peněžité tresty, kdy navíc v souladu s navýšením prospěchu, ke kterému jednání obžalované směřovalo, povýšil i ukládaný peněžitý trest. Odvolací soud tedy postupoval tak, že napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu a podle § 257 odst. 2 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim odsoudil obžalovanou právnickou osobu k peněžitému trestu zahrnujícímu 500 (pět set) denních sazeb po 10.000 Kč (deseti tisících korun českých), tedy celkem ve výši 5.000.000 Kč (pět milionů korun českých).
14. Odvolací soud dále shodně jako soud prvního stupně uložil v souladu s ust. § 21 odst. 1, 3 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim trest zákazu činnosti účastnit se zadávacích řízení ve veřejných zakázkách a uzavírat smlouvy ve veřejných zakázkách na 3 (tři) roky. Obžalovaná právnická osoba se dopustila vysoce společensky škodlivého korupčního jednání, když se prostřednictvím svého jednatele pokusila dohodnout se svým konkurentem, aby se neúčastnil veřejné zakázky a tímto si tak chtěla vylepšit svoje postavení a usnadnit si možný úspěch v této veřejné zakázce. V tomto ohledu je tak odvolání obžalované obsahující argument o nepřiměřenosti trestu zákazu činnosti rovněž liché, když právě v souvislosti s činností spočívající v účasti v zadávacím řízení o veřejných zakázkách a při uzavírání příslušných smluv se obžalovaná trestné činnosti dopustila a uložení trestu zákazu činnosti je trestání odpovídající všem okolnostem případu. Navíc považuje odvolací soud za vhodné uvést, že argument o přísnosti ukládané sankce a o negativních následcích sankce na další fungování obžalované právnické osoby, který v rámci odvolacího řízení doložila expertním posudkem zhotovitele Ing. Evy N. ze dne 27. 6. 2019, odvolací soud vzal v potaz, nicméně trestní sankce jsou svoji povahou vždy negativním zásahem do života pachatelů a jejich účelem je kromě sankcionování generální i individuální prevence, což považuje odvolací soud v projednávaném případě za splněné. Vzhledem k dosavadní

trestní bezúhonnosti obžalované odvolací soud neshledal důvodným odvolání státního zástupce na zpřísnění trestu zákazu činnosti a stanovení jeho výměry na dobu 4-5 let.

15. Odvolání obžalované je dle názoru odvolací soudu nedůvodné a tak jej podle § 256 tr. řádu zamítl, jak je patrné ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** další řádný opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 2. října 2019

JUDr. Vladana Woratschová, v.r.

předsedkyně senátu